



JAM Nederland

Jamsessies van hoog niveau

In het najaar van 2013 richtten Harald Walkate en Feyo Sickinghe JAM Nederland op, een organisatie voor niet-professionele jazzmusici die "gewoon" een baan hebben en in hun vrije tijd jazz spelen, vaak op hoog niveau. JAM biedt een netwerk waar musici elkaar kunnen ontmoeten en les krijgen van profs.

Ook helpt JAM bij het vinden van plekken om op te treden. Ambitie is om het grootste platform van Nederland te worden voor niet-professionele jazzmusici.

Tekst: Marie-Claire Melzer

Een kille grauwe zondagmiddag op de al even kille Zuidas. We zijn op zoek naar De Nieuwe Poort waar de ledenmiddag van JAM wordt gehouden. Wanneer we een fietser met een instrumententas het plein zien oversteken, klampen we hem aan. "Gaat u toevallig ook...?" Ja, dat gaat hij. We bleken al vlakbij te zijn. Aan de buitenkant is weinig bijzonders te zien; een grijs gebouw zoals alle anderen, maar binnen is het sfeervol en warm met rode fluwelen gordijnen, zacht licht, een kast vol boeken en poëziecitaten aan de muren. Op het podium staat al een groepje musici verdienstelijk te jammen. Het zijn voornamelijk bestuursleden, zo blijkt wanneer de funky toetsenist vanachter zijn Fender Rhodes tevoorschijn komt om zich voor te stellen als Feyo Sickinghe.

Groove

JAM Nederland, een platform en netwerk voor niet-beroepsjazzmusici, is najaar 2013 opgericht door Harald Walkate en Feyo Sickinghe met als doelstelling niet-beroepsjazzmusici in contact te brengen met elkaar en met professionele jazzmusici. De leden betalen een vaste contributie en krijgen daarvoor vier keer per jaar een ledenmiddag met een concert en workshops van een professionele jazzmusicus. Eerder stonden Tineke Postma, Artvark Saxophone Quartet en de Houdini's op het programma, nu is het de beurt aan jazzfunkband TRUNK. De bandleden, Iman Spaargaren (saxofoon), Wolfgang Maiwald (toetsen), Dave Sahanaja (basgitaar) en Franc auf dem Brinke (drums) hebben allemaal ook ruime ervaring met lesgeven. Het thema vandaag is groove. De JAM-leden zijn ingedeeld in combo's van vijf à zes man waarbij zo veel mogelijk is geprobeerd rekening te houden met niveau en ervaring. Elk combo krijgt een bandlid toegewezen voor de workshop. In de Exodus-zaal geeft bassist Dave Sahanaja zijn workshop. Hij geeft feedback op de solo's van de cursisten. "Ik heb goeie dingen gehoord." Tegen een saxofoniste zegt hij: "jij begon in een laag register, dat is goed, want dan kun je het vandaaruit opbouwen en omhoog gaan." Sahanaja zegt dat de timing van een solo belangrijk is: "Na een drumsolo moet je er niet overheen willen met je bas, dat lukt je niet." Een cursist merkt op dat jazzsolo's soms herhalingen van elkaar zijn. Sahanaja beaamt dat je herhaling moet zien te voorkomen. Zijn tip: soms even geen solo spelen. "Als er al veel goeie solo's zijn geweest, laat ik mijn solo wel eens achterwege. Als het niets toevoegt, moet je het niet doen."

Juiste formule

JAM hanteert vier verschillende niveaus. Van beginnend, tot vergevorderd. Harald Walkate (toetsenist): "Het is wel eens lastig om de combo's in te delen. Het niveau van de pianisten en drummers is erg hoog, maar bij de saxofonisten zijn er grote verschillen. Bovendien hebben we een tekort aan drummers en bassisten." Dit wordt vandaag elegant opgelost: drummer Auf dem Brinke van TRUNK biedt aan het combo van zijn workshop zelf te begeleiden. Het was even zoeken naar de juiste formule: "Aanvankelijk hadden we bedacht dat de professionele band die we uitnodigen eerst zelf een optreden geeft en daarna de workshops, maar in de praktijk bleek het wat ontmoedigend na zo'n fantastisch concert zelf aan de slag te moeten", vertelt Walkate lachend.

"Nu beginnen we met de workshops, vervolgens geeft elk combo een korte presentatie en ter afsluiting is er dan een concert en een borrel. Dat werkt prima."

Samenwerkingen

Inmiddels heeft JAM al grote ontwikkelingen doorgemaakt. De eerste bijeenkomsten werden nog georganiseerd in het huis van Sickinghe in Abcoude. Nu worden de ledendagen in De Nieuwe Poort in Amsterdam gehouden, een centrum voor zingeving aan de Zuidas, opgericht door theoloog/consultant Ruben van Zwieten. Walkate kwam er een keer per toeval terecht en zag meteen de potentie. "Ik had een afspraak op de Zuidas en na afloop gingen we een biertje drinken bij De Nieuwe Poort. Beneden is een gezellige

"Bij JAM leer je ook dat **een foute noot** eigenlijk niet bestaat"

bar en boven zijn allemaal grote vergaderzalen, perfect voor de workshops. Ik ben gaan praten en ze waren direct geïnteresseerd. Nu houden wij al onze bijeenkomsten in De Nieuwe Poort. In het weekend, wanneer het gebouw is gesloten voor publiek." De samenwerking met De Nieuwe Poort heeft bovendien een podium voor de JAM-leden opgeleverd: tweewekelijks treedt er een band met JAM-leden op in de bar. Ondertussen is bestuurslid Pim Versteeg steeds op zoek naar nieuwe podia voor JAMMERS. Zo is JAM geëvolueerd van een netwerk tot een platform dat haar leden ook helpt aan optredens. Voorlopig hoogtepunt was de samenwerking met het Goois Jazz Festival 2016, dat JAM een eigen zaal gaf waar vier bands van JAM-leden optraden. Op het moment zijn ze in gesprek over voortzetting van de samenwerking voor 2017. Ook is in Rotterdam een tweede locatie voor JAM geopend. En een andere ontwikkeling is dat in het komend seizoen internationale musici hun opwachting zullen maken, zoals Gary Smulyan en Chris Cheek.

Theorie overboord

Rond half zes is het tijd voor het concert van TRUNK. Ze geven een spetterend optreden en weten met zijn vieren het geluid neer te zetten van een enorme band. De zaal reageert enthousiast. Tijdens de borrel na afloop spreken we enkele leden. Wat is hun achtergrond en hoe bevalt het bij JAM? Lea Rosinga (vocaliste): "Je ontmoet hier veel verschillende muzikanten, met heel verschillende invalshoeken. Er komen hier profs, semi-profs en beginners en iedereen heeft er wat aan. De profs krijgen een podium en een publiek en de leden leren heel veel. Ik heb zelf altijd in bandjes gezongen: folk, blues, pop, noem maar op. De laatste tijd doe ik vooral jazz en improvisatie en ik weet nu al dat ik daar niet meer vanaf kom! Wat ik hier onder meer leer, is om te durven de theorie overboord te gooien. En het is fijn om les te krijgen van profs die de rol van een zangeres in een band



“Het idee van de muziek **te moeten leven** heeft me nooit erg getrokken, maar ik ben altijd wel **serieus** met muziek bezig gebleven”

begrijpen. We zijn hier trouwens met onze hele band, Jazzy Lee.” Naast Rosinga staat mede-bandlid Wim van Santen (saxofoon). “Ik kom uit de klassieke hoek, ik speelde bij het Radio Filharmonisch Orkest en het Concertgebouw Orkest. Daar werd altijd gezegd: die jazzjongens doen maar wat, dus toen ik bij Jazzy Lee kwam bood ik de toetsenist aan dat ik hem best wilde helpen met de akkoorden. Nou dat heb ik geweten, hij sloeg me om de oren met de meest ingewikkelde theorie! Bij JAM leer ik

dat je als jazzmusicus heel wat moet kunnen. En tegelijkertijd ook dat een foute noot eigenlijk niet bestaat.”

Even verderop staat Daniel Vree (toetsenist) aan een tafeltje. “Ik zat twee keer dicht tegen het conservatorium aan. De eerste keer, toen ik achttien was, besloot ik toch om in Delft te gaan studeren. De tweede keer was na mijn afstuderen, ik was eigenlijk al op het conservatorium aangenomen, maar toen kreeg ik een hele goede baan aangeboden en heb ik toch voor de baan gekozen. Het idee van de muziek te moeten leven heeft me nooit erg getrokken, maar ik ben altijd wel serieus met muziek bezig gebleven. Ik leid nu het Trio Vree, een jazzfunkband die eigen nummers speelt. Het is leuk dat JAM optredens regelt. Hierdoor hebben wij een keer in De Nieuwe Poort gespeeld.” Terwijl TRUNK haar instrumenten inpakt, schieten we ze nog even aan. Iman Spaargaren: “Wij hebben ook een leuke dag gehad. JAM is een goed initiatief. Er zijn natuurlijk meer workshops, maar uniek aan JAM is dat ze het landelijk aanpakken.” 